

[Erik Eriksen.]

at den højtærede Minister vil ødelægge dette Princip, selv om det altsaa støder an imod god socialistisk Opfattelse.

Dernæst opnaar Ministeren at straffe de Mennesker, som i størst muligt Omfang har holdt fast ved Besætningerne, og det vil i Virkeligheden sige, at Ministeren opnaar at straffe fortrinsvis de mindre og de mellemstore Brug. Saadan som Situationen har udviklet sig inden for Landbrugserhvervet, og saaledes som hele vor valutariske Stilling er i Dag, vil jeg egentlig mene, at Ministeren skulde være gaet den modsatte Vej. Han skulde have takket dem, der holdt fast ved denne Produktionsgren, og ikke have taget det Privilegium fra dem, der ligger i den gældende Lov. For mig at se er det saadan, at dansk Landbrug ogsaa fortsat maa lægge an paa Forædling af Raastoffer; det maa være efter dette, vi søger at tilrettelægge vor Driftsform.

Hvis man bryder med den Tankegang, vil ogsaa Udstykningen vise sig at være en stor Misforstaaelse. Saa vil den være noget, som kun har Interesse i den partitaktiske Manøvre. Jeg vil da ogsaa mene, at det er værd at hæfte sig ved, at det ikke er tilfældigt, at ikke mindst Husmandsforeningerne holder fast ved den Udformning, som denne Lovgivning fik sidste Aar. Jeg tror, at den overvejende Del af det danske Landbrug ogsaa paa længere Sigt har sit egentlige økonomiske Grundlag i Produktionen af Smør, Flæsk og Æg. Der vil være enkelte Undtagelser, der i Kraft af specielle Evner fortrinsvis kan benytte sig af andre Produktionsgrene, men som Hovedregel vil det være disse Produktioner, man vil holde sig til.

Ministeren sparer altsaa ved dette Lovforslag mellem 14 og 15 Mill. Kr. til Nedsættelse af Priserne. Det er til at overse. Det er jo endelig heller ikke saadan, at Mængden af de Varer, der her er Tale om, er blevet væsentlig forøget til Brug for Hjemmemarkedet i den Tid, Regeringen har siddet. Men der er en anden Side af Sagen, og det er den væsentligste. Hvorledes tror man, at Landbrugets Forhandlere fremtidig vil være stillet, naar de skal forhandle med Udlandet om Salget af deres Varer? Jeg lægger en afgørende Vægt paa, at Landbrugets egne Folk som hidtil har denne Ret. Hvorledes vil de da være stillet i Fremtiden? Jeg skal ikke komme ind paa de sidst førte Forhandlinger med England, og hvad dermed staar i Forbindelse. Det tjener jo heller ikke noget Formaal her ved denne første Behandling at drøfte En-

keltheder. Jeg skal indskrænke mig til at fastslaa, at det har været overordentlig vanskelige Forhandlinger at komme igennem, og jeg vil gerne understrege, at Argumentationen fra dansk Side var den redelige og reelle, at vi maatte have rentable Priser for disse Produktioner. Det var under Hensyn hertil, at ikke alene Priserne, men ogsaa Mængderne blev aftalt. Derfor spørger jeg: Hvorledes vil det herefter føles, hvis vi nu nedsætter Prisen paa netop disse Varer, altsaa paa den Del af dem, der gaar til Hjemmemarkedet? Jeg vil dog mene, at Ministeren maa kunne se, at han med dette Lovforslag, hvor vi forlader Gennemsnitsnoteringen, i Virkeligheden kommer til at slaa vore egne Forhandlers Argumentation for at opnaa de nu opnaaede Eksportpriser. Derfor er det jeg spørger: Hvorledes vil Forhandlerens Stilling være næste Gang, vi skal forhandle om disse Priser? Der er jo ikke fastsat nogen Smørpris efter den 1. Oktober i Aar, for blot at nævne en enkelt Ting. Jeg behøver ikke for mit Vedkommende at give Svar paa, hvorledes jeg mener, vore Forhandlere vil være stillet. Jeg synes, det er saa klart, at enhver vil kunne se det, og jeg begriber egentlig ikke, at den høje Regering tør paatage sig det Ansvar i den givne Situation. Hertil kommer saa det, som jeg allerede har nævnt, at det for Landbruget selv i alle dets Forgørelser er et meget vigtigt Princip, at der sikres det Gennemsnitseksporthøjden paa Hjemmemarkedet, og at Billiggørelsen af Forbrugerpriserne forbliver en Statsopgave. Forbrugerpriserne opretholdes jo ganske uændret, og hverken i Lovforslagets Bemærkninger eller i Ministerens Forelæggelsestale siges der noget særligt om dette Princip.

Mit Parti og den tidligere Regering — og det gælder vist ogsaa, hvis jeg husker rigtigt, det konservative Parti, maaske ogsaa det radikale; jeg husker det ikke nøje, for der var jo mange, der havde visse Betænkkeligheder ved de nuværende Forbrugerpriser — ræsonnerede som saa, at det naturlige vilde være, at Forbrugerne betalte den fulde Producentpris. Vi veg i sin Tid tilbage for dette, idet vi frygtede de uheldige Følger for Samfundslivet, som en Pristalsforhøjelse vilde kunne medføre. Jeg ved ikke, om der kan findes en anden Ordning, eller om der er kommet nye Momenter til — det er noget, der kan undersøges i Udvalget —, og jeg skal derfor ikke paa nuværende Tidspunkt gøre flere Bemærkninger herom.

Saa sagde Ministeren i sin Fremsættelsestale, at han havde bedt Landøkonomisk Driftsbureau foretage en Beregning